

קהלים גדולאנו

אז:

כמה טוב שיש דבר כזה תיאטרון קהילתי

"חג השלושים" היה בעיני מרגש ומקסים. כמי שהיתה בגמלא גם בחגיגות העשור הראשון (הצנועות יחסית) וגם בחגיגות העשרים (שנחגגו בהדר רב ובהשקעה רגשית עצומה, תוך כדי אי-הוודאות הנוראה על הגולן, והיוו סוג מסויים של התמודדות עם החששות מאימת הפינוי), התפעלתי והתרגשתי מאוד מחגיגת "חג השלושים" לפני שבועיים, והיה לי חשוב לבטא את הרגשתי גם פנים-אל פנים באוזני יוזמי המופע הגדול ומשתתפיו, וגם עכשיו (לבקשת עומרי) על גבי ה"מידף". אני מניחה שכולנו בגמלא חווים בשנים האחרונות, איש איש בדרכו, את המתרחשות הדקה (הבלתי-נמנעת, כנראה) המלווה באופן טבעי את השינויים באופייה של אוכלוסיית המשפחות במושב. העובדה שכיום הריווחיות בחקלאות היא גבולית (בארץ בכלל ובגמלא בפרט), והעובדה שחיי המשפחות שנקלטו כילא חקלאיות' אף הם אינם פשוטים בנסיבות הכלכליות של הגולן המרוחק כל כך מן המרכז - הן שתי עובדות ידועות ומורגשות, אני מניחה, אצל כולנו.

אולי זו הסיבה שבערב שבת לפני שבועיים, כאשר היינו כולנו יחד על הדשא הגדול, וחגגנו, תחילה את הטקס המסורתי של חג השבועות ובהמשך, צופים ומשתתפים כאחד, במופע הקצבי, המעניין והמשמעותי לכבוד "חג השלושים", התרגשתי באופן מיוחד. ראשית התרגשתי מריבוי המשתתפים, ובעיקר מריבוי המשתתפים משכונת ההרחבה. במיוחד ריגשה אותי הופעתה האמיצה וההומוריסטית של עינת 'בתפקיד עצמה', והיה לי חשוב לומר לה זאת עוד באותו ערב. אני בטוחה שלי לא היו האומץ וההומור העצמי הנדרשים לכך. (לצערך, אני ביישנית מטבעי בהופעה בפני קהל, ואני מלאה התפעלות והערכה כלפי מי שיש להם הנחישות והאומץ לכך). ההרגשה שלי, לאורך המופע כולו, היתה שאני אסירת תודה לכל המשתתפים על שביטאו את מה שהיה נכון לבטא. המופע בכללותו, ובשלמות ביצועו, המחיש את המהות היפה והאמיתית של גמלא בעיני. אני מניחה שרבים היו אותו ערב שותפים להרגשתי שהמופע ריכז ויעיקזי ברגישות, בחוכמה ובכישרון - הן של הכתיבה והן של הבימוי והביצוע - את מגוון התופעות היפות בגמלא בצד הקשיים הטבעיים, שכולנו חווים כאן כחלק מן החיים בסוג מסויים של שותפות קהילתית. אין לי ספק שהערב כולו והמופע שבמרכזו נתנו לכולנו, ובעיקר לילדים ולבני-הנוער שחוו יעל בשרם את ההכנות והחזרות למופע, הרגשה של שותפות ויגאוות יחידה.

אני מוכרחה להתוודות ולומר שבשלב הישאלון' (שמילאתי בזמנו לבקשת ועדת התרבות וועדת "חג השלושים") לא חשבתי שמוכרחים לציין את חג השלושים 'בגדול'. משום מה נראה לי ש'שלושים' זה לא משהו כל-כך מיוחד, ואולי לא צריך לעשות 'עניין' לפני שנגיע ליחמישים'. בדיעבד אני מודה שטעיתי, ולכן מודה - שוב - לכל מי שהתעקש, הגה, תיכנן, הוביל כתב, ביים, הופיע - ובקיצור: השתתף. אני מאחלת לכולנו המשך שותפות כזאת ושמחות כאלה גם בשנים הבאות.